

[Arne Melchior]

ikke kan være enig. Man skal bare ikke forlange, at vi andre skal tage det som andet end en spøg.

Når jeg havde bedt om en kort bemærkning for hr. Kim Behnkes sidste indlæg, var det, fordi hr. Kim Behnke fik sagt, at der måske skulle være mavepine hos mit partis grundlægger, hr. Erhard Jakobsen, som var minister for økonomisk samordning på det givne tidspunkt. Det er der aldeles ikke tale om. Hr. Kim Behnke må i formiddags have hørt – og jeg henviste på ny til det her i eftermiddag – at jeg sagde, at eftersom CD havde tre ministre i regeringen på det tidspunkt, er det vores absolutte opfattelse, at ikke et eneste papir skal være skjult og ikke en eneste omstændighed skal være uomtalt i denne sag. Det er faktisk de tre daværende ministre, som har pålagt mig i ordførertalen at sige dette. Der er altså ikke tale om mavepine hos nogen af CD's daværende ministre, men der er noget, der kunne tyde på hovedpine hos nogle af Fremskridtspartiets talsmænd.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg vil blot for en sikkerheds skyld sige, at når der tales om, at anklageren skal tilvejebringe de fornødne bevisligheder, så er det jo en vældig hjælp til anklageren, at han ved, hvad det er for bevisligheder, det drejer sig om, i relation til hvilken sag og i relation til hvilken handling. Det er det, der mangler her, og det kan Folketinget ikke sådan overlade til en udefra kommende person. Det må være Folketinget, der tilkendegiver, hvad man ønsker undersøgt.

Det var måske en fortalelse, men det er jo ikke sådan, at hvis dette forslag var blevet vedtaget, var det ikke kun Fremskridtspartiets synspunkter og mistanker, der ville fremgå af det, så havde det været Folketingets, og så havde det været en anden sag. Men dette må selvfølgelig ikke opfattes som et forsvar for økonomi- og skatteministeren i sagen, det er kun et forsvar for, at ministre også har ret til retssikkerhed.

Ole Donner (FP):

I behandlingen af det forrige punkt diskuterede man, hvorvidt ambisagen var EF-stridig eller ej. Nogle mente, at den var, og de fik ret. Andre mente, at den ikke var, og de havde

uret. Når hr. Kim Behnke siger, at Fremskridtspartiet mener, skatteministeren er skyldig, og at det er derfor, man fremlægger dette beslutningsforslag, så er det korrekt, at det er Fremskridtspartiets mening.

Når jeg så siger, at det kan være, at skatteministeren er uskyldig, så er det analogt til det, der skete i den forrige sag. Man kan ikke vide, hvad en domstol finder frem til. Med det kendskab, jeg har til domstolene, kunne det godt være, at man frifandt en, som burde have været dømt eller omvendt. Det har man før set.

Med hensyn til hr. Arne Melchiors angreb så mener jeg også, at vi er ved tåbelighedernes endestation nu.

Kofod-Svendsen (KRF):

Fremskridtspartiet skriver i sine bemærkninger:

»En rigsretssag er en særdeles alvorlig sag og bør behandles som sådan.«

Hvis Fremskridtspartiet skulle leve op til denne sætning, måtte Fremskridtspartiet komme med nogle kompetente og kvalificerede begrundelser for, at man vil rejse denne rigsretssag, men det er netop disse saglige begrundelser, som totalt mangler i forslaget.

Vi kan naturligvis ikke medvirke til, at det bliver gennemført.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.